

1969). Kortom, hij was een gezellig causeur en een uitstekend fotograaf. Tot zijn meest prominente leerlingen behoren Richard Liversidge en Dr. W. R. Siegfried.

Dr. Broekhuysen werd in Zuid-Afrika onderscheiden met de *Gill Memorial Medal* en was voorzitter van het Derde Pan-Afrikaanse Ornithologische Congres in 1969. Zijn vrouw, Marie Henriette Boots, met wie hij op 16 april 1936 huwde, vergezelde hem op veel van zijn tochten. Voor haar en hun twee zoons en voor zijn vele vrienden en voor de beoefening van de ornithologie in Zuid-Afrika is het heengaan van Ger Broekhuysen een groot verlies.

J. M. Winterbottom schreef over hem een treffend „In Memoriam” in „*The Ostrich*” 46 (1975) : 198. — K. H. Voous.

IN MEMORIAM MEVROUW M. A. HENS-JAHN

Op 27 oktober 1975 overleed te Valkenburg op 90-jarige leeftijd Mevrouw M. A. Hens-Jahn, weduwe van het in 1971 overleden erelid van de Nederlandse Ornithologische Unie, P. A. Hens (zie *Limosa* 44 (1971) : 198—203). Mevrouw Hens heeft altijd in hoge mate meegeleefd met de ornithologische werkzaamheden van haar man en speciaal met het wel en wee van de Club van Nederlandse Vogelkundigen. Onder de oudere leden van de Club genoot zij bekendheid als een uitstekende gastvrouw. Zij was een van de belangrijkste begunstigers van het „P. A. Hens Memorial Fund” (zie *Limosa* 47 (1974) : 127). — K. H. V.

IN MEMORIAM L. L. A. MAURENBRECHER (1904-1975)

Op 1 juli 1975 overleed tijdens een excursie in het Idjen-hoogland, Oost-Java, op 71-jarige leeftijd het Clublid Drs. L. L. A. Maurenbrecher.

Lucia Louis Angèle (Joe) Maurenbrecher werd geboren op 17 maart 1904 te Tjimahi in West-Java. Een belangrijk deel van zijn jeugd brengt hij door op Soembawa, Flores en Soemba, waar hij zijn ervaring met planten en dieren heeft opgedaan. Later krijgt hij ook gelegenheid rond te zwerven langs de tambaks (zeewatervisvijvers) in het toen vogelrijke lage kustgebied van Soerabaja op Java. Hij studeert indologie aan de Rijksuniversiteit te Leiden en beëindigt zijn studie in 1930; treedt in april van dat jaar in het huwelijk met Joyce Brain en samen vertrekken ze naar het toenmalige Nederlands-Indië, waar hij tot 1953 zijn werkterrein zal hebben, met bestuursposten op Midden- en West-Java, Zuid-Sumatra, Zuid-Celebes en tenslotte Sorong in westelijk Nieuw-Guinea, waar hij drie jaar resident was. In Wonosari (Zuid-Djokja), waar hij controleur was, zag hij tijdens een tournee naar de steile, rotsige zuidkust enige zeevogels, die hem de

overtuiging gaven te doen te hebben met keerkringsvogels. Door zijn toedoen werd inderdaad twee jaar later aldaar het ei en de broedende vogel van de tot dan toe niet van Java bekende *Phaethon lepturus* verzameld (Trop. Natuur 26 (1937): 108—111; Ornith. Monatsber. 45 (1937): 16—19). In Zuid-Celebes (Masamba) verzamelde hij, evenals Coomans de Ruiter, libellen voor het Zoölogisch Museum te Buitenzorg. Zijn palmentuin aangelegd met exemplaren van uitsluitend dáár in het wild aangetroffen soorten trok de bijzondere aandacht van de daar op doorreis zijnde leden van de Archbold Expeditie. Tijdens de Japanse bezetting werd Maurenbrecher geïnterneerd, eerst te Makasar, later elders op Celebes. Hier maakte hij deel uit van de „biologische” studiegroep waarin zijn oudere collega Drs. L. Coomans de Ruiter als „docent” de leiding had. Voor Maurenbrecher en zijn „studiegenoten” waren deze „lessen” niet alleen leerzaam en inspirerend, maar tevens een grote morele steun (zie Limosa 46 (1973): 103). In het na de oorlog door Coomans de Ruiter geschreven artikel over stadsvogels van Makasar heeft Maurenbrecher de beschrijving van de vogelgeluiden voor zijn rekening genomen (Ardea 36 (1948): 163—198).

Maurenbrecher is de Japanse gevangenschap redelijk doorgekomen. Na de bevrijding werkte hij nog op Celebes, in West-Java en West-Nieuw-Guinea, waar hij de Zweedse onderzoeker en schrijver Sten Bergman behulpzaam was bij zijn paradijsvogelstudies. Eind 1953 keerde Maurenbrecher terug naar Nederland waar hij zich voorgoed vestigde. Nog tweemaal, in 1973 en 1975, heeft hij zijn geliefd Java teruggezien door deel te nemen aan groepsnatuurreizen naar bosgebieden in het oosten van het eiland. Hij stierf tijdens de tweede reis. Zijn graf bevindt zich op het kerkhof Selokambang even buiten Bondowoso in Oost-Java.

H. Bartels

Adres: Jan Steenlaan 1, Naarden.